

Vormen van intergemeentelijke samenwerking

30 september 2015

Provincie Noord-Brabant

Hoort bij het rapport "Inventarisatie vormen van intergemeentelijke samenwerking"
van Tilburgse School voor Politiek en Bestuur.
Dr. Linze Schaap Dr. Leon van den Dool.

Leeswijzer

Positieve resultaten

Overige oordelen

Positieve resultaten, mits gerichte aanvullende maatregelen
Resultaten die zowel positief als negatief gewaardeerd kunnen worden

Overige oordelen

	Netwerken: Netwerkmodel	Taken verdelen: Matrixmodel	Integreren: Centrumgemeente/shared service centre/ambtelijke fusie
Effectiviteit: Meer kwaliteit en kennis	Kwaliteit en kennis kunnen toenemen door uitwisseling.	Kwaliteit en kennis nemen toe, mits de taak-verdeling een beperkt aantal taken betreft.	Kwaliteit en kennis nemen toe; er is meer professionaliteit en specialisering
Effectiviteit: Minder kwetsbaarheid	Kwetsbaarheid kan afnemen, als ambtenaren van samenwerkende gemeenten elkaar kunnen vervangen en mensen zich 'aan elkaar optrekken'.	Kwetsbaarheid neemt af.	Kwetsbaarheid neemt af.
Effectiviteit: Meer burger- klanttevredenheid	Geen direct effect, mogelijk indirect.	Wisselende effecten.	Betere dienstverlening.
Efficiëntie: Kostenreductie	Geen besparing.	Geen besparing.	Partiële efficiëntiewinst, soms kostenstijgingen.
Grote opgave/ strategische versterking	Doordat de samenwerking beperkt blijft tot ambtelijke kennisdeling, zal het strategische vermogen niet wezenlijk toenemen.	Meer regionaal denken. Integraal sturen lastiger. Beleidsversnippering.	Meer regionaal denken. Mogelijkheden nemen toe, niet direct bij start.
Democratische kwaliteit: representatie	Lastiger. Behoud van invloed van de raad.	Veel discussie over wat lokaal dan wel regionaal moet. Lastiger. Sturing is alleen indirect mogelijk.	Neiging naar harmonisatie van beleid. Niet per se slechter.
Democratische kwaliteit: participatie	Een positief noch negatief effect valt te verwachten.	Lastiger, omdat ambtenaren van de ene gemeente de burgerparticipatie in andere gemeenten zullen moeten organiseren/begeleiden.	Zonder speciale maatregelen en aandacht is een negatief effect te verwachten (net als bij het matrix-model). Maar tegelijkertijd kan de deskundigheid op dit terrein toenemen.
Flexibiliteit en schakelkracht	Deze kunnen enigszins toenemen, doordat ambtenaren van de deelnemende gemeenten korte lijntjes onderhouden, maar zeker is het niet.	Naarmate meer taken verdeeld worden, neemt de complexiteit van de samenwerking toe; er ontstaat meer noodzaak tot afstemming. Immers: beleidsterreinen kunnen organisatorisch wel verdeeld worden, maar inhoudelijk en strategisch niet.	Meer capaciteit en denkkracht om op veranderingen in te spelen, tegelijk ook meer onderling overleg no-dig wat verlamdend kan werken.
Duurzaamheid en toekomstbestendigheid	Meer regionaal denken. Tussenschakel naar intensievere vormen. Gemeenten kunnen de samenwerking relatief gemakkelijk staken. Veel hangt af van de goede contacten tussen de betrokken ambtenaren en bestuurders. Dat maakt de samenwerking ook kwetsbaar.	Afhankelijk van de duur en de reikwijdte van de samenwerking. Als er veel taken verdeeld zijn, maakt dat de samenwerking complex en minder toekomstbestendig.	Blijven vaak lang in stand door volledige taakoverdracht en bestuurlijke en politieke duidelijkheid. Ambtenaren moeten zich wel verdiepen in de belangen, omstandigheden en context van de afzonderlijke gemeenten.